

Sygn. akt VI U 2259/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Ewa Milczarek

Protokolant – st.sekr.sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2020 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

odwołania: K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 20 maja 2019 r., numer decyzji: (...)

w sprawie: K. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę socjalną

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej K. K. prawo do renty socjalnej od dnia 4 marca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. ,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 2259/19

UZASADNIENIE

Ubezpieczona K. K. wniosła w dniu 4.03.2019r. o przyznanie jej prawa do renty socjalnej.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił powódce prawa do renty socjalnej w oparciu o art. 4 ustawy o rencie socjalnej, powołując się na fakt, że komisja lekarska w orzeczeniu z dnia 16.05.2019r. nie stwierdziła u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji powódka wniosła o jej zmianę i przyznanie prawa do renty socjalnej , podnosząc, że jej choroba uniemożliwia podjęcie pracy tym bardziej, że ukończyła jedynie szkołę specjalną w zawodzie kucharki.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona K. K. w dniu 4.03.2019 r. złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do renty socjalnej.

Orzeczeniem z 18.04.2019r. Lekarz Orzecznik stwierdził, że powódka nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Komisja Lekarska w orzeczeniu z dnia 16.05.2019r. również nie stwierdziła niezdolności ubezpieczonej do pracy.

dowód – wniosek k1. orzeczenia w aktach rentowych

W celu weryfikacji orzeczeń lekarskich Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych lekarza psychiatry, psychologa i specjalisty medycyny pracy, którzy w swojej opinii z dnia 26.08.2019r., po przeprowadzeniu wywiadu z powódką i jej badania rozpoznali u powódki chorobę w postaci organicznego zaburzenia nastroju i upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, stwierdzając, że stan jej zdrowia upośledza sprawność organizmu w stopniu powodującym okresową całkowitą niezdolność do pracy a naruszenie sprawności organizmu powodujące tę niezdolność powstało przed 18 rokiem życia.

Przyczyną niezdolności do pracy ubezpieczonej jest, w ocenie biegłych, schorzenie układu psychicznego ubezpieczonej o charakterze organicznych zaburzeń nastroju. Biegli podkreślili, że zaburzenia stwierdzone u powódki mają charakter przewlekły a w czasie uległo nasilenie poszczególnych objawów. Zdaniem biegłych powódka, która jest leczona psychiatrycznie od 2001 r. wymaga nadal systematycznego leczenia i niezdolna jest do regularnego wykonywania zatrudnienia w celach zarobkowych na otwartym rynku pracy.

We wnioskach opinii biegli uznali, że powódka jest całkowicie niezdolna do pracy od dnia złożenia wniosku o rentę do dnia 31.12.20121 r., a przyczyną tej niezdolności do pracy, która powstała przed ukończeniem przez powódkę 18 roku życia, jest schorzenie układu psychicznego.

dowód: opinia biegłych k.17-18 akt sprawy.

Organ rentowy zgłosił zastrzeżenia do opinii biegłych zarzucając, że ocena psychiatry konsultanta ZUS oraz analiza dokumentacji potwierdzają, że ubezpieczona, w ocenie organu rentowego, może wykonywać proste, lekkie prace, zatem nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

W opinii uzupełniającej z dnia 8.01.2010 r. biegli podtrzymali wnioski opinii a odnosząc się do zastrzeżeń organu rentowego wyjaśnili, że analiza linii życia i przystosowania ubezpieczonej wskazuje na trudności występujące już w okresie dorastania. Zaburzenia psychiczne u ubezpieczonej powodują znaczne ograniczenia i dezorganizację funkcjonowania indywidualnego i społecznego oraz narastające nieprzystosowanie społeczne. Ubezpieczona w ocenie biegłych nie posiada zasobów psychicznych i intelektualnych które pozwoliłyby jej sprostać społecznej roli pracownika. Występujące u ubezpieczonej ograniczenia dotyczące zatrudnienia wskazywały na brak możliwości aktywizacji zawodowej w ramach otwartego rynku pracy. Biegli nie wykluczyli natomiast możliwości zatrudnienia ubezpieczonej na rynku chronionym.

dowód: opinia uzupełniająca biegłych k.38 akt sprawy.

Organ rentowy ponownie wniósł zastrzeżenia do opinii biegłych powtarzając poprzednią argumentację i dlatego Sąd nie uwzględnił tych zastrzeżeń organu rentowego uznając, że prowadziłyby to do przedłużenia postępowania sądowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie został ustalony w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których prawdziwości strony nie kwestionowały a ponadto w oparciu o opinię biegłych lekarzy powołanych przez Sąd dla oceny

stanu zdrowia ubezpieczonej. Sąd uznał, że biegli powołani w sprawie – specjaliści w zakresie schorzeń, na jakie cierpi ubezpieczona dokonali wszechstronnej oceny jej stanu zdrowia, biorąc pod uwagę przebieg choroby oraz przyjmowane leki a także uwarunkowania rodzinne i historię życia ubezpieczonej.

Zdaniem Sądu Okręgowego biegli wydali w sprawie orzeczenie, które zostało należycie uzasadnione (art.285 k.p.c.) a wnioski biegłych znajdują oparcie w dokumentacji lekarskiej zgromadzonej w sprawie. Ogólnikowe odwołanie się organu rentowego w zastrzeżeniach do opinii, do oceny psychiatry konsultanta ZUS-u i analizy dokumentacji, bez wskazania rozbieżności we wnioskach konsultanta i biegłych lub mankamentów opinii biegłych, wśród których znajdował się zarówno psychiatra jak i psycholog kliniczny, a także konkretnych dowodów z dokumentów, nie zasługiwały na przekazanie zastrzeżeń biegłym.

W myśl art. 4 ust 1 ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej, renta ta przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia,
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia,
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Skoro biegli w swojej opinii, której wnioski Sąd Okręgowy w pełni podzielił, stwierdzili, że przyczyną niezdolności do pracy powódki jest schorzenie układu psychicznego istniejące u powódki z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem przez powódkę 18 roku życia i powodujące całkowitą niezdolność powódki do pracy na okres 1 roku, Sąd Okręgowy uznał, że zaistniały w niniejszej sprawie przesłanki do przyznania powódce spornego świadczenia i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję oraz przyznał powódce prawo do renty socjalnej na okres wskazany w opinii biegłych.

W punkcie 2 wyroku, Sąd zgodnie z treścią przepisu art. 118 ust. 1a ustawy emeryturach i rentach z FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Sąd uznał, że organ rentowy nie jest odpowiedzialny za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w ustawowym terminie. Biegli sądowi w sporządzonych w niniejszej sprawie opiniach nie wskazali, iż dokonując oceny stanu zdrowia ubezpieczonej i stopnia niezdolności do pracy dysponowali tymi samymi dowodami, którymi dysponował organ rentowy ZUS.

SSO Ewa Milczarek